

Az Apáthy KISZ-kollégium szerda-estjeiről

Kollégiumunk szeptemberi megalakulásáról sokan tudomást szereztek városunkban, sőt az országban is. Tudnak róla kormányunk vezetői, városunk vezetői, egyetemünk professzorai, előjárói, tudnak róla a szegedi egyetemi hallgatók. De nem mernénk felsorolni az előbb említettek közül csak néhányat, ha megkérdeznék tőlünk, hogy mindannyian tudják-e azt is, hogy az ország első egyetemi KISZ-kollégiumának hogyan zajlik az élete. E cikknek hivatása, hogy városunk széles körében megismerjék a szegedi Apáthy István Orvos-egyetemi KISZ-kollégium lakóinak életét legalább néhány vonásban.

Cikkünknek azt a címet adtuk, hogy: »Az Apáthy KISZ-kollégium szerda-estjei«. Szerda-estjei, mert ezeken az estéken foglalja össze a vezetőség az elmúlt hét reánk vonatkozó eseményeit, ezeken az estéken beszéljük meg az eddig elért kollégiumi eredményeinket és ekkor szabjuk meg a következő feladatokat. Ezeken a vezetőségi megbeszéléseken születnek meg kollégiumunk jövőheti, sőt távolabbi tervei. És ugyanez a kör.

értékeljük

az előbbi tervek megvalósításának eredményeit, ekkor szűrjük le a tapasztalatokból a jókat, a hasznosíthatókat és vetjük el a rossznak mutatkozókat.

Nézzük meg néhány vonásban közelebbről, hogy mik is lennének ezek. Kollégiumunk nem rég alakult, tehát még sok a teendő a kollégiumi rend tökéletes kialakítása érdekében. A csoportvezetőinknek sokat kell hangoztatniuk a csoporttagok körében a kollégiumi napirend pontos betartását. Ki kell alakítaniunk minden hallgatónkban az önfegyelmet, ami biztosítja számunkra egyebek között azt, hogy reggel 7 órakor felkeljenek az ágyaikat szépen bevessék és mielőtt előadásra távoznak, rendet teremtsenek a szobában. A rend, a tisztaság és a fegyelem az, amiért többek között sokat küzd a kollégium vezetősége, — de nem hiába. A lányok szobáik számára kis terítőket horgolnak, a fiúk festményekkel díszítik szobáikat, sok helyen virág és szoborcscsa is akad, mely ott-honosabbá teszi a lakást.

A kollégiumi renden kívül

foglalkozik a vezetőség a kollégisták tanulmányi eredményének ellenőrzésével is. Az eddigi eredmények többnyire dicséretre méltók, s szépségében megmutatkozik az a szellem, amelyben élni és dolgozni kíván a mi kollégiumunk hallgatója.

Kollégistáink mindezekén kívül

művelődnek,

és politikailag tájékozódnak. A kollégium számára megrendelt napilapok és folyóiratok szinte állandóan kézben vannak.

Az elmúlt hónapokban kirándultunk is. Voltunk a deszki szanatóriumban és legutóbb a Textilművekben. Ez a két kirándulás is a »szerda-esték« eredménye volt. Hangulatos névadó ünnepélyt rendeztünk, ahol a KISZ Központi Bizottsága vendégein kívül három chilei egyetemi hallgatót láttunk vendégül. (Ez utóbbiról a Dél-magyarországi is beszámolt.)

Egyéb szerda-estéken pedig, amikor nemcsak a vezetőség van együtt, a nagyteremben összegyűlnek a kollégisták és a vezetőség tervei és a kollégisták kívánsága alapján előadásokat hallgatunk. Az előadásokat tervszerűen készítjük elő oly módon, hogy általunk kiválasztott témakörből előadást hallgatunk meg, amely megtartására felkerünk valakit már hetekkel előbb az egyetem vezetői, professzorai és egyéb állami, politikai vezetők közül.

Az előadásokkal

a kollégium lakóinak szocialista gondolkodás módját igyekszünk minél inkább ki-

fejleszteni. Ilyen volt többek között dr. Alföldi Lajos adjunktus egyéves franciaországi tartózkodásáról szóló nagyon érdekes élménybeszámolója, amelyet először nekünk tartott. Dr. Jávör Tibor tanársegéd a régi nékoszisták életéről tartott beszámolót. Berecz elvtárs, a KISZ központi szervezőbizottságának tagja az igazi hazaszeretetről beszélt. Voltak nálunk idős szegedi kommunisták, akikkel értékes társalgást folytattunk. Dr. Jáky Gyula, egyetemünk rektora a magyar orvostörténelemből adott hasznos ízelítőt. És végül azokon a szerda-estéken, amelyeknek nincs kötött programunk, saját belügyeinkkel foglalkozunk. Ezek az esték is merjük meg tökéletesen egymást és minél szorosabban fűzzük barátságunkat, hogy ne csak tömeg legyünk egyszerűen, hanem egy egymás mellett jól élő és jól megférő, egymást igazán szerető nagy család.

Felületesek lennének, ha azt mondanánk, hogy nekünk csak »szerda-esték« vannak és ebben kimerül a mi kollégiumunk élete. Ezek az úgynevezett szerda-esték külső kifejezői mindennapi életünknek. Kollégiumunkat szeretjük és ragaszkodunk ahhoz, hogy itt szép és jó legyen az élet. Szeretnénk, ha példa lehetnénk több egyetemi diákolthoz számára.

Terbe Ferenc

V. éves orvostanhallgató, a KISZ-kollégium tagja.

Szorgalmasan folyik a tanulás, a vizsgára készülődés a szegedi KISZ-kollégium kellemes és egyre csinosodó helyiségeiben.

S P O R T

Salgótarjánban kezdi a tavaszi idényt a SZEAC

— Elkészült az NB I tavaszi műsora —

Még messze van ugyan a labdarugó NB I tavaszi rajtja, az MLSZ azonban máris elkészítette a bajnokság tavaszi műsorát. A tizenhárom fordulóból álló tavaszi idény a világbajnokság miatt két részre oszlik. Az első szakasz március 2-től április 13-ig tart. Ebben az időszakban hét mérkőzést vívnak egymással legjobb csapataink. Utána a jügoszlávok elleni válogatott mérkőzés, majd a világbajnoki előkészület és maga a világbajnokság következik.

Ha a magyar válogatott a világbajnokságon bekerül a legjobbak közé, akkor július 6-án folytatódna az NB I füzdelmei a nyolcadik fordulóval. Ha viszont válogatottunk a selejtező csoportból nem jut tovább, két héttel korábban, június 22-én folytatódik a bajnokság.

Az alábbiakban közöljük a labdarugó NB I tavaszi fordulójának teljes műsorát:

I. forduló: Salgótarján—Szeged, Diósgyőr—Pécs, Bp. Honvéd—Szombathely, Ferencváros—Csepel, Újpesti Dózsa—Vasas, Komló—MTK, Tatabánya—Dorog.

II. forduló: Szeged—Diósgyőr, Csepel—Újpesti Dózsa, Szombathely—Ferencváros, Pécs—Bp. Honvéd, MTK—

Tatabánya, Vasas—Komló, Dorog—Salgótarján.

III. forduló: Bp. Honvéd—Szeged, Salgótarján—Diósgyőr, Ferencváros—Pécs, Újpesti Dózsa—Szombathely, Komló—Csepel, Tatabánya—Vasas, Dorog—MTK.

IV. forduló: Szeged—Ferencváros, Pécs—Újpesti Dózsa, Diósgyőr—Bp. Honvéd, Vasas—Dorog, Csepel—Tatabánya, Szombathely—Komló, MTK—Salgótarján.

V. forduló: Újpesti Dózsa—Szeged, Salgótarján—Bp. Honvéd, Ferencváros—Diósgyőr, Komló—Pécs, Tatabánya—Szombathely, Dorog—Csepel, MTK—Vasas.

VI. forduló: Szeged—Komló, Diósgyőr—Újpesti Dózsa, Bp. Honvéd—Ferencváros, Csepel—MTK, Szombathely—Dorog, Pécs—Tatabánya, Vasas—Salgótarján.

VII. forduló: Tatabánya—Szeged, Salgótarján—Ferencváros, Újpesti Dózsa—Bp. Honvéd, Komló—Diósgyőr, Dorog—Pécs, MTK—Szombathely, Vasas—Csepel.

VIII. forduló: Szeged—Dorog, Újpesti Dózsa—Ferencváros, Szombathely—Vasas, Pécs—MTK, Diósgyőr—Tatabánya, Bp. Honvéd—Komló, Csepel—Salgótarján.

IX. forduló: MTK—Szeged, Salgótarján—Újpesti Dózsa, Komló—Ferencváros, Tatabánya—Bp. Honvéd, Vasas—Pécs, Csepel—Szombathely, Dorog—Diósgyőr.

X. forduló: Szeged—Vasas, Pécs—Csepel, Diósgyőr—MTK, Bp. Honvéd—Dorog, Ferencváros—Tatabánya, Újpesti Dózsa—Komló, Szombathely—Salgótarján.

XI. forduló: Csepel—Szeged, Tatabánya—Újpesti Dózsa, Dorog—Ferencváros, MTK—Bp. Honvéd, Vasas—Diósgyőr, Szombathely—Pécs, Komló—Salgótarján.

XII. forduló: Szeged—Szombathely, Salgótarján—Pécs, Diósgyőr—Csepel, Bp. Honvéd—Vasas, Ferencváros—MTK, Újpesti Dózsa—Dorog, Komló—Tatabánya.

XIII. forduló: Pécs—Szeged, MTK—Újpesti Dózsa, Vasas—Ferencváros, Csepel—Bp. Honvéd, Szombathely—Diósgyőr, Dorog—Komló, Tatabánya—Salgótarján.

A KAC edzése

A Szegedi KAC labdarúgó kedden délután 6 órakor kezdik meg edzésüket a Vegyipari Technikum Marx téri tornatermében. Az összes játékosok már fél 6-os megjelenését kérik, mert csak legkésőbb 7 óráig szabad részükre a terem.

SPORTHÍR

A hagyományos szilveszteri nemzetközi futóverseny résztvevői pénteken ismét rajthoz álltak a braziliai Sao Paolóban. A verseny érdekessége, hogy az ötezer méteres versenyen a világcsúcstartó olimpiai bajnok Kuc (szovjet) a 3. helyen végzett.

1. Suarez (argentin) 14:23.3 p., 2. Kuc (szovjet) 14:45

(250)

Négy napig ült ott és nagyon jól érezte magát. Még ott kapott menzist, igaz, hogy csak foglyomenzist, de azért menzist, abban legalább biztos volt, mint mondta. Az 5. napon érte jötték, aztán egy félóra múlva visszajött a sapkájáért és valószínűleg sirt örömeiben. Azt mondja nekem: »Végre határozott ruhám. Mától fogva minket, kadettstallfértéreteket a jórségen fogunk lecsukni a tisztelekkel együtt, menzistára a tiszt konyhán fizetünk be és ha a tiszt jól lakott, akkor kapunk majd enni mi is, aludni legénységgel fogunk, kávét szintén a legénységi konyháról kapunk és dohányt is a legénységgel fogunk faszolni«.

Martínez tábori lelkész csak most tért annyira magához, hogy félbe tudta szakítani Svejket egy mondatnál, amelynek tartalmát semmiképpen sem kapcsolódott az eddigi beszélgetéshez: — Igen, igen kedves fiam! Vannak dolgok földön és égen, amelyeken buzgó szívvel kell gondolkoznunk, isten végtelen, irtalmában bízva. Azért jöttem, kedves fiam, hogy lelki-vigasztalást adjak.

Elhallgatott, mert ez az egész valahogy nem stimmel neki. Ülőközben már részletesen kidolgozta beszédének tervét, elképzelte, hogyan veszi majd rá a szerencsétlen, hogy elmélkedjék az élete fölül, mert odafönt mindent megbocsátanak neki, ha megbánja bűneit, ha őszinte bűnbánatot mutat.

Most aztán gondolkodott, hogyan fogjon hozzá, de Svejke meglepte egy kérdéssel, hogy van-e cigarettája.

Martínez tábori lelkész még nem szokott rá a dohányzásra, ez volt az egyetlen, amit korábbi életeiből megtartott. Néha ugyan, amikor Fink táborból egy kisse a fejébe szállt az ital, megpróbált elszívni egy Britannika-szívert, de rögtön kiadott tőle mindent, s közben az volt az érzése, mintha az őrangyala intően csiklandózná a torkát.

— Nem dohányzom, kedves fiam — felelte rendkívül méltóságteljesen.

— Csodálom — mondta Svejke. — Már sok feldkurátot ismertem, és úgy füstölt mindegyik, mint a zlichovi spirituszgyár. Egyáltalán el se tudom képzelni, hogy egy feldkurát ne dohányozzon és ne igyon. Csak egyet ismertem, aki nem pőfékelt, ez viszont dohányzás helyett bagót rágott és prédikáció közben teleköpölte az egész szőkeket. Feldkurát úr hová valósi?

— Novy Jicin-i vagyok — felelte megtört hangon Martínez cs. kir. tiszteendő úr.

Akkor talán tetszett ismerni, feldkurát úr, bizonyos Ruzena Gaudrsovát, tavalyelőtt Prágában volt alkalmazva egy Platnérska utcái kocsmában és egyszerre tizennyolc ember ellen indított gyermekirtási pert, mert ikrei születtek. Az egyik ikrenek az egyik szeme kék volt és a másik barna, a másik ikrenek az egyik szeme szürke volt és a másik fekete, ebből ez a nő arra következtetett, hogy négy úr is angasztálva van a dologban, akiknek ilyen szemeik voltak, és oda jártak abba a kocsmába, és volt valami köztük ehhez a nőhöz. Aztán az egyik ikrenek sánta volt a lábcskája, mint egy városi tanácsosnak, aki szintén oda járt, a másiknak meg hat ujj volt az egyik lábán, mint egy képviselőnek, aki mindennapos vendég volt abban a kocsmában. És most tessék elképzelni, feldkurát úr, hogy összesen tizennyolc ilyen vendég járt oda, és az ikreknek mind a tizennyolctól volt valami apajegyük, mert a nő ezekkel vagy privátlakásra vagy szállodába járt. A végén a bíróság úgy határozott, hogy ilyen tömegekben az apa ismeretlen, és akkor a nő mindent rákent a kocsmárosra és beperelte a kocsmarost, akinél szolgált, de ez bebizonyította, hogy már több, mint húsz éve impotens egy operáció óta, amit az alsó végtagjainak valami gyulladása miatt hajtottak végre rája. Erre a nő kitoloncolták a feldkurát úrhoz Novy Jicinbe, ebből látni a legjobban, hogy ha sokat akar a szarka, rendszert frászt se kap. Az a nő meg kellett volna, hogy maradjon egy illetőnél és nem lett volna szabad azt állítani a bíróság előtt, hogy az egyik iker a képviselő úrtól van, a másik a városi tanácsos úrtól vagy ettől meg ettől. A gyerekszüleket mindig könnyen ki lehet számitani. Ennyiedikén meg ennyiedikén voltam

vele a szállodában és ennyiedikén meg ennyiedikén megszületett. Persze csak akkor, ha normális a szülés, feldkurát úr. Az ilyen garniszlókban mindig akad egy ötösért valami tanú, mint például a házszoval vagy a szobaasszony, aki megesküszik rá, hogy azon az éjszakán az illető tényleg ott volt a nővel, és amikor lefelé mentek a lépcsőn, a nő még azt mondta neki: »És ha lesz belőle valami?« mire az illető azt felelte: »Ne félj, cuncimókus, majd én gondoskodom a gyerekekről«.

A tábori lelkész elgondolkodott s most valahogy igen nehéznek érezte az egész lelki-vigaszt, pedig az előbb részletesen kidolgozta, hogy milyen szavakat intéz majd kedves fiához. Az itéletnap nagy kegyelemről akart beszélni, amikor a katonai gonosztevők köztéll a nyakukban mind felkelnek majd a sirjukból, s mivel megbánták bűneiket, kegyelemben részesül valamennyi, akárcsak az ator az Új Testamentumban.

Talán életének legszebb lelki-vigaszt készítette elő, amely három részből állt volna. Először arról akart beszélni, milyen könnyű a költéltali halál, ha az ember tökéletesen megbé-kélt istennel. A katonai törvény megbünteti az árulást, amit a császár öfelségével szemben követünk el, mivel a császár öfelsége valódi atyja a harcosainak, tehát az ellene elkövetett legkisebb vétésért is méltán tekinthetjük apagyilkosságnak, apagyiláznak. Aztán tovább akarta fejtegetni azt az elméletet, hogy a császár öfelsége isten kegyelméből való, hogy őt az isten állította a világi ügyek intézésére, élére, miként a pápát a lelki ügyek intézésével bízták meg. A császárt elárvulva magát az atyáristeni áruljuk el. A katonai bűnözőt tehát a kötélen kívül örökös büntetés várja s örökös kárhozat, mint az istenkáromlókat. De ha a világi igazságszolgáltatás a katonai fegyelmére való tekintettel nem másíthatja meg az ítéletet és kénytelen felakasztani a bűnöst, azért a másik, örökös büntetést illetően még nincs minden veszve. Az ember parírozhatja azt egy nagyszerű húzással: a bűnbánattal.

A tábori lelkész így képzelte ezt a megható jelenetet, amely neki magának is hasznára válik majd odafönt: jutalmul bizonyára törlni fognak minden feljegyzést arról, hogy ő mikép-

pen szerepelt és viselkedett Fink tábornok lakásán, Przemyslnben.

Úgy képzelte, hogy bevezetésekképpen majd ráordít az elítélte: »Bánd meg a bűneidet, fiam, térdeljünk le együtt! Mondd utánam, fiam!«

S a búzós, tetves cellában majd felhangzik az ima: »Isten, kinek legfőbb tulajdonsága az irtalmasság és a megbocsátás, engeme jóhászkodom hozzád, mentsd meg a lelkét e katonának, akinek parancsodra távoznia kell ebből a világból a przemysli rögtönítelő hadbírósg ítélete alapján. Hallgasd meg e gyalogkatonára könyörgő és teljes bűnbánatú, hogy ne kelljen a pokol kínjait elszenvednie, hanem részesüljön az örök boldogságban«.

— Engedelmével, feldkurát úr, már öt perce úgy tetszik itt ülni, mint akit letaglóztak, mint-ha még beszélni se volna kedve. Ebből rögtön látja az ember, hogy most először tetszik lecsukva lenni.

— A lelki-vigaszt miatt jöttem — mondta komolyan a tábori lelkész.

— Érdekes, feldkurát úr, mit akar folyton azzal a lelki-vigasztal. En, feldkurát úr, nem érzem magamat olyan erősnek, hogy valami vigaszt nyújthassak a feldkurát úrnak. A feldkurát úr nem az első és nem is az utolsó feldkurát, aki lakat alá került. Különböző is, feldkurát úr, az igazat megvallva, énbenem nincs meg az a beszélőképesség, hogy akárkinek is vigaszt tudjak nyújtani ilyen nehéz helyzetben. Egyszer megpróbáltam, de nem nagyon sikerült, tessék szépen lecsücsülni ide mellém, mindjárt elmesélem. Amikor az Opatovická utcában láttam, volt egy Faustyn nevű barátom, aki szállodai portás volt. Nagyon rendes, igazságos és törekvő ember volt. Minden utcalányt ismert, a feldkurát úr bármikor elmehetett volna hozzá a szállodába, az éjszaka bármelyik órájában, és csak annyit kellett volna hogy mondjon: »Faustyn úr, szükségem lenne valami nőre, és ő rögtön lelkiismeretesen megkérdezte volna, hogy szőkére, barnára, alacsonyra, magasra, soványra, kövérre, németre, csehre vagy zsidóra, hajadónra elváltira vagy férjezettre, intelligens vagy unalmas nőre van-e szüksége a feldkurát úrnak.

(Folytatjuk)